

To je odlomek v hrvaščini iz knjige C. W. Leadbeater- Vidovitost (Jasnovidnost), str. 46- 64...Po mojem mnenju je to najboljši del, kjer so podane nekatere osnove o jasnovidnosti. Zelo zanimive in koristne informacije katere je dobro, da bi poznali vsi, ki se igrajo s temi stvarmi ali pa jih ta tematika zanima...

VIDOVITOST U PROSTORU

To je sposobnost gledanja događaja ili prizora, prostorno udaljenih od promatrača i predalekih za uobičajeno promatranje. Postoje brojni i razni primjeri ove vrste vidovitosti. Smatram da je potrebno pokušati s detaljnijom klasifikacijom. Bitno je pri tome obuhvatiti sve slučajeve. Prigodno bi bilo podijeliti ih na slučajeve namjerne i nenamjerne vidovitosti u prostoru sa srednjom klasom polunamjernih slučajeva.

Prvo ću prikazati što je vidljivo za uvježbanoga promatrača s napomenom kako ta moć djeluje i pod kakvim ograničenjima. Nakon toga ćemo lakše razumjeti razne primjere djelomične i neizvježbane vidovitosti. Počnimo, dakle, s namjernom vidovitošću.

Svatko tko posjeduje punu astralnu vidovitost bit će u stanju vidjeti i promatrati u astralnom svijetu sve što želi. Vidjet će najtajnija mjesta. Za njega neće postojati niti jedna prepreka nakon što promijeni točku promatranja. Posjeduje li sposobnost kretanja u astralnom tijelu bez ikakvih će poteškoća odlaziti gdje god želi i gledati što želi unutar granica našega planeta. Međutim, većinu toga može vidjeti a da i ne pokrene svoje astralno tijelo.

Pogledajmo поближе način na koji se taj nadtjelesni vid može upotrijebiti za gledanje prostorno udaljenih događaja. Kako, na primjer, netko ovdje u Engleskoj vidi najsitnije pojedinosti nečega što se u istom trenutku događa u Indiji ili Americi? Kako se to zbiva?

Postoji genijalna teorija koja tumači tu pojavu. Svaka stvar isijava zrakama koje se prostiru u svim pravcima. Slične su donekle sunčevim zrakama ali su znatno finije; a vidovitost nije ništa drugo nego moć gledanja uz pomoć tih finijih zračenja. Udaljenost, dakle, ne predstavlja prepreku vidu. Tim su zrakama sve prepreke prolazne; mogu se, poput zraka svjetla, križati u beskonačnost i u svim pravcima bez ikakvih smetnji. Premda ovo nije potpuno točno tumačenje djelovanja vidovitosti, ipak uglavnom odgovara istini. Svaka stvar, svaki predmet zrači u svim pravcima; i upravo se na taj način, premda na višoj razini, stvaraju odrazi ili slike zbivanja na fizičkoj razini. O tim ćemo slikama u narednom poglavlju govoriti detaljnije. Pojave psihometrije također se zasnivaju na spomenutim zračenjima, što ćemo odmah objasniti.

Ipak, pri korištenju eteričkih vibracija s pomoću kojih se mogu promatrati udaljena zbivanja postoje određene praktične poteškoće. Prepreke koje se ispriječe ovim zrakama nisu sasvim prozirne. Budući da su predmeti i osobe promatranog događaja jednako tako prozirni, iako je

kod promatranja u daljinu donijeti pogrešne zaključke. Ako se umjesto eteričkih upotrijebe astralne vibracije, dodatna dimenzija donekle ublažava neke poteškoće no nasuprot tome donosi nove probleme. U našem pokušaju shvaćanja praktične upotrebe vidovitosti najbolje je zaboraviti na ovu teoriju zračenja i pozabaviti se metodama gledanja na daljinu koje su studentu okultizma na raspolaganju. Postoji pet načina ili metoda, od koji četiri spadaju u vidovito gledanje, dok peta metoda ulazi u područje magije. Razmotrimo prvo ovu posljednju kako bi se kasnije lakše usredotočili na ostale metode.

1. Uz pomoć duha prirode (U literaturi se također rabi izraz "prirodni duh")

Ova metoda ne zahtijeva bilo kakvu psihičku sposobnost eksperimentatora. Jedino što je eksperimentatoru potrebno jest poznavanje načina kojim će pridobiti neko astralno biće koje će za njega obavljati zadana istraživanja. To se postiže invokacijom ili evokacijom. Drugim riječima, eksperimentator može nagovoriti neko astralno biće da mu pomogne i to s pomoću molbe ili molitve, ili ga može primorati na pomaganje pokretanjem visoko razvijene volje.

Ta se metoda puno koristila na Istoku (a obično se služilo nekim duhom prirode) te u staroj Atlantidi gdje su „gospodari tamnog lica“ upotrebljavali visoko specijaliziranu i naročito otrovnu vrstu (zlobnu vrstu) umjetnog elementala. Na spiritističkim se seansama ponekad informacije dobivaju istom metodom, no obično tu pomaže nedavno umrlo ljudsko biće koje je sposobno slobodno se kretati astralom, premda se ponekad i ovdje poneki šaljivi duh prirode može predstaviti kao umrli rođak ili prijatelj. Kao što sam već ranije napomenuo, ova metoda nije stvar vidovitosti nego magije. Spomenuo sam je samo zbog toga da čitatelj ne bi došao u zabunu pri svrstavanju takvih primjera u sljedeće slučajeve vidovitosti koje ćemo sada opisati.

2. Vidovitost ostvarena posredovanjem astralne struje.

Koristeći se ovom metodom student ne samo da u pokret stavlja astralnu materiju nego u njoj također stvara neku vrstu privremenoga telefona. Nemoguće je ovdje predočiti svekoliko znanje o astralnoj fizici čak kada bih ga i imao. Mislim da je dostatno priopćenje kako je u astralnoj materiji moguće stvoriti spojnu liniju nalik telegrafskoj žici koja ima zadatak prenositi vibracije s jednog njezinoga kraja i omogućiti na drugom kraju promatranje onoga što se stvarno događa. Takva linija ne dobiva se izravnom projekcijom astralne materije kroz prostor, već djelovanjem na jedan ili više nizova čestica astralne materije koje se oformljuju kao provodnik za vibracije potrebne vrste.

Ovakva se preliminarna radnja obavlja na dva načina. Prvi je transmisija energije od čestice do čestice sve dok se veza ne stvori. Drugi je upotreba energije s više razine koja na cijelu liniju može djelovati istodobno. Druga metoda zahtijeva studentovu razvijenost do znatno višega stupnja jer se ovdje koriste energije s viših razina pri čemu je potrebno odgovarajuće znanje i sposobnost. S druge strane čovjek koji je u stanju oformiti vezu na ovakav način neće je zapravo niti trebati jer će za vidovito gledanje lakše i bolje koristiti svoje više sposobnosti.

Problem na koji ovdje nailazimo jest opisivanje. Čak obična i jednostavna astralna operacija ne može se lako opisati, premda se razmjerno lako može izvesti. Donekle je to nalik magnetiziranju čelične šipke. Naporom ljudske volje postiže se polarizacija paralelnih linija astralnih atoma koji se prostiru od eksperimentatora pa sve do promatranoga prizora. Za to se vrijeme korišteni atomi redaju po svojim osima paralelno, čineći neku vrstu privremene cijevi kroz koju vidovita osoba može promatrati. Metoda nije potpuno prikladna jer može doći do poremećaja ili potpunoga prekida zbog utjecaja neke od nadolazećih astralnih struja. Međutim, jaka volja sigurno će onemogućiti ovakve smetnje. Gledanje nekog udaljenog prizora ili događaja posredovanjem astralne struje ili astralne cijevi nalik je gledanju kroz teleskop. Ljudi se vide smanjeni, kao na dalekoj pozornici. No unatoč daljini, likovi i obrisi su jasni; kao da ih se gleda izbliza. Moguće je ponekad ne samo gledati, nego čak i slušati ono što se govori. Ipak, u većini se slučajeva razgovori ne čuju. Međutim, kada se radi o „zvučnoj sceni“ moramo pretpostaviti da je osim vidovitosti uključeno i vidovito slušanje. Ispitivanjem se utvrdilo da vidovita osoba koja koristi ovu metodu ne napušta svoje fizičko tijelo. Dakle, ne dolazi do astralne projekcije prema objektu promatranja nego se radi o stvaranju privremenog astralnog teleskopa. Zbog toga osoba koja promatra udaljeni prizor posjeduje i svoje fizičke moći. Primjerice, i dalje vlada svojim glasom pa može opisivati viđeno. Očito je da je svijest osobe i dalje na ovoj strani iltralnog teleskopa.

Ova metoda ima svoje prednosti ali i nedostatke. Na primjer, eksperimentaror ne može promijeniti mjesto svojega promatranja. Njegov astralni teleskop ima svoje vidno polje koje nije moguće proširiti ili promijeniti. Neki prozor promatra iz određenog pravca i ne može ga vidjeti iz drugih imjerova, primjerice odostraga. Ukoliko raspolaže s dovoljno psihičke energije može odbaciti teleskop s kojim se dotad služio i oformiti novi, koji će ga promatranom objektu približiti na drugi način. Ova se metoda u praksi ne upotrebljava često.

Bitno je napomenuti da upotreba astralnog vida omogućuje gledatelju promatranje zadanog objekta sa svih strana odjednom. No to vrijedi samo u slučaju kada je promatrani objekt relativno blizu, to jest u dosegu astralnog vida. Na udaljenosti od stotinu ili tisuću kilometara okolnosti su promijenjene. Astralni vid omogućuje viđenje objekta u dimenziji više ali i ovdje je važan položaj objekta. Stoga je to presudan čimbenik koji ograničuje moć na odnosnoj razini. Uobičajeni trodimenzionalni vid omogućuje nam viđenje svake točke unutar dvodimenzionalnoga lika, primjerice kvadrata, ali pod uvjetom da se kvadrat ne nalazi predaleko od naših očiju. Dodatna četvrta dimenzija neće pomoći čovjeku koji se nalazi u Londonu i koji pokušava vidjeti kvadrat u Kalkuti. Astralni pogled usmjeren kroz neku cijev jednako je sužen i ograničen kao fizički vid pod jednakim okolnostima. Međutim, ako se posjeduje potpuni astralni vid tada će pod zadanim okolnostima i na daljinu predočiti auru, a na taj način osjeća je kao i veći dio misli promatranih ljudi.

Ljudi se koriste nekim fizičkim predmetom koji im služi kao polazna točka formiranja astralne cijevi ili teleskopa. U tom slučaju predmet predstavlja odgovarajući fokus za snagu njihove volje. Kristalna je kugla vrlo čest primjer. Ona je jedno od najuobičajenijih žarišta i zbog toga što sadrži osobine koje potiču psihičke sposobnosti. U istu se svrhu mogu upotrijebiti i drugi predmeti, ali o tome detaljnije kada ćemo obrađivati polunamjernu vidovitost. Stanovit broj ljudi ne može koristiti ovu, kao i druge oblike vidovitosti, bez pomoći hipnoze. Čovjek koji je hipnozom

oslobođen spona fizičkoga tijela može sam oformiti astralni teleskop te zatim gledati kroz njega ili to za njega čini hipnotizer. U ovom potonjem slučaju hipnotizirana se osoba njime tada samo služi. Sama nema dovoljno snažnu volju. Nasuprot tome, hipnotizer posjeduje potrebnu snagu volje ali nije vidovit. Kada bi uz svoju snagu volje mogao uz to i vidjeti, ne bi tražio tuđu pomoć

Postoje rijetki slučajevi kada oformljeni astralni teleskom posjeduje moć povećanja promatranog objekta do naravne veličine. Dakako, u svakom slučaju mora doći do određenog povećanja promatranog objekta jer bi u protivnom on bio potpuno nevidljiv.

Obično je povećanje promatranoga određeno veličinom astralnoga teleskopa pa tako viđeni objekt izgleda kao mala pokretna slika. U malom broju slučajeva, kada se likovi promatrani ovom metodom vide u prirodnoj veličini, radi se o buđenju neke posebne moći. Pri tome treba biti oprezan jer je ovakve slike potrebno razlikovati od onih slika koje opisuje naša sljedeća podjela.

3. Vidovitost ostvarena s pomoću projekcije misaonoga lika

Za primjenu ove vrste vidovitosti potreban je nešto viši stupanj razvoja jer ona zahtijeva određeni stupanj kontrole mentalne razine. Poznato je da misao poglavito poprima obličje na svojoj vlastitoj razini, dakle na mentalnoj, ali u mnogim slučajevima to se događa i na astralnoj razini. Manje je, međutim, poznato da čovjek snagom misli i zamišljanjem sebe na određenom mjestu stvara misaoni lik samoga sebe te se tako stvoreni lik pojavljuje na određenom mjestu.

Zamišljeni se lik prvenstveno formira od mentalne materije, to jest od materije mentalne razine. No u velikom broju slučajeva skuplja oko sebe materiju astralne razine i na taj način postaje lakše vidljiv. Brojni su slučajevi kada je takvu formu vidjela osoba na koju se mislilo i to vjerojatno uz pomoć nesvjesnoga hipnotičkog utjecaja prvobitnog mislitelja ili pošiljatelja misli. U takav statičan lik ne ulazi ni najmanji dio svijesti mislitelja. Kada on krene i odvoji se od svog stvoritelja, postaje potpuno samostalno i posebno biće. Povezanost sa svojim stvoriteljem ostvaruje se samo u mogućnosti primanja dojmova koje lik prenosi. Dakle, ovaj oblik vidovitosti sastoji se u sposobnosti održavanja veze i nadmoći nad novostvorenim likom koji prenosi impresije. Misaoni ih lik prima i prenosi svom kreatoru putem simpatetičkih vibracija, a ne kao u prijašnjem slučaju -astralnom telegrafskom linijom.

U idealnom slučaju osoba mislitelj projicira dio svoje svijesti u misaoni lik, koristeći ga kao promatračnicu s koje motri. Vidovita osoba promatrano vidi jednako dobro kao i da sama stoji na mjestu svojega misaonog lika.

Ono što promatra doima se kao da je na dohvat ruke i u prirodnoj veličini, a ne u smanjenom obliku i udaljeno kao što se to događalo kod prijašnjih oblika vidovitosti. Također se, shodno vlastitoj želji, može mijenjati točka promatranja. Jasno slušanje nije toliko često pridruženo, ali zato se ovdje kao naknada pojavljuje neka vrsta mentalne percepcije misli i namjera promatranih osoba.

Budući da se svijest vidovite osobe i dalje nalazi u fizičkom tijelu ona će za vrijeme vidovitog promatranja biti u stanju razgovarati s drugim osobama, naravno, ukoliko to može raditi a da se njezina pozornost ne poremeti. U trenutku popuštanja koncentracije misli cijela će vizija nestati i morat će se stvoriti novi misaoni lik s kojim će ponovno biti omogućeno vidovito gledanje. Ova se vrsta vidovitosti rijetko pojavljuje u neuvježbanih osoba zbog potrebnoga kapaciteta mentalne kontrole a i zbog uporabe finijih snaga prirode.

4. Vidovitost postignuta-putovanjem u astralnom tijelu

Ovdje se radi o potpuno novom obliku vidovitosti. Svijest vidovite osobe nije više u fizičkom tijelu niti je s njime povezana, nego je prenesena do samog promatranog prizora. Premda je ova vrsta vidovitosti za neuvježbanu osobu znatno opasnija od ranije opisanih oblika, ona je nesumljivo najunčovitija. Važno je pripomenuti da je posljednja, peta vrsta vidovitosti, pristupačna samo uvježbanim učenicima.

U našem slučaju vidovitosti koja se stvaruje astralnim izlaskom iz tijela, fizičko je tijelo uspavano ili je u transu. Tjelesni organi, dakle, nisu upotrebljivi. Kako bi se saznalo što se vidjelo u astralu i kako bi se putniku mogla postavljati pitanja o viđenim pojedinostima i detaljima, mora se pričekati s njegovim povratkom u fizičko tijelo. Ali zbog toga je ono viđeno jasnije i savršenije. Pritom se vidi i čuje sve ono što se zbiva na promatranjnoj sceni, a ujedno je, sukladno čovjekovoj volji, omogućeno slobodno kretanje po prostranstvima astralne razine. Krećući se astralom putnik ima mogućnost proučavati i promatrati druge stanovnike astrala, a time i opsežan svijet duhova prirode te niže redove deva (anđela).

Astralni putnik je u velikoj prednosti aktivnog sudjelovanja u promatranim prizorima, u razgovorima s astralnim bićima od kojim često dobiva zanimljive informacije. Ukoliko nauči i ovlada umijećem materijalizacije, što ne predstavlja neku naročitu poteškoću, također može sudjelovati i u scenama na fizičkoj razini. Može razgovarati s ljudima koji se nalaze daleko ili se pokazivati udaljenom prijatelju.

Može ostvariti još jednu prednost. Pronaći ono što želi. Opisanim metodama vidovitosti čovjek je u mogućnosti pronaći neku osobu ili mjesto koje već poznaje i to posredstvom doticaja s predmetom koji je u povezan s dotičnom osobom, kao što je slučaj i u psihometriji. Primjenom treće metode moguće je kretanje u određenoj mjeri i odnosi se na manje razdaljine.

Koristeći svoje astralno tijelo čovjek se može kretati slobodno i brzo. Može se uputiti bilo kojim smjerom i bez velikih problema pronaći mjesto naznačeno na zemljopisnoj karti, a da ga nikada prije nije vidio. Uz to ne mora koristiti bilo kakav predmet za uspostavljanje veze. Slobodan je podići se visoko u zrak i iz ptičje perspektive promatrati područje koje istražuje. Zapravo, primjena ove metode znači da su čovjekova moć i sloboda njegova kretanja znatno veće negoli je to bio slučaj s ranije tri opisane metode.

Dobar primjer potpunoga posjedovanja ove moći iznosi u „Tamnim stranama prirode“ gospoda Crowe. Priča govori o vidovitom čovjeku, a iznosi je njemački pisac Jung Stilling. Vidoviti je

čovjek živio u Philadelphiji u Americi. Bio je povučen i malo je govorio. Krasile su ga vrline ozbiljnosti, dobrohotnosti i pobožnosti pa se o tom čovjeku nije moglo reći ništa loše, osim da ima neke tajne koje nisu bile bez prigovora. O njemu su kolale mnoge neobične priče. Ispričat ćemo jednu od njih:

„Neka žena, čiji je muž bio na putu po Europi i Africi, jako se zabrinula zbog njegova duljeg nejavljanja. Otišla je do tajanstvenog čovjeka i zamolila ga za pomoć. Pristojno ju je saslušao, zamolio je da ga pričeka na trenutak i povukao sr u susjednu prostoriju. Žena se udobno namjestila u fotelji i čekala. Međutim, zadržao se duže nego je ona to očekivala. Postala je nestrpljiva misleći da je na nju zaboravio. Ustala je i na prstima tiho prišla vratima susjedne sobe. Zavirila je unutra. Na svoje iznenađenje spazila ga je kako nepomično leži na krevetu, kao da je mrtav. Smatrala je neuputnim uznemiriti ga. Zato se povukla natrag u sobu i nastavila čekati. Nakon nekog vremena čovjek je ušao u sobu i rekao joj da je njezin muž dobro. Nije joj se mogao javiti zbog određenih razloga. No trenutno se nalazio u jednoj londonskoj kavani i uskoro se trebao vratiti doma.

I uskoro se doista vratio. Kada je žena iz njegovih ustiju doznala razlog njegove neuobičajene šutnje, a oni su bili u podudarnosti s riječima vidovitoga čovjeka, poželjela je provjeriti točnost ostalih informacija. Kada je kapetan ugledao tu snovidnu osobu odmah je u njoj prepoznao čovjeka koji mu je u londonskoj kavani priopćio da je njegova supruga zbog njega jako uznemirena. Kapetan mu je odgovorio da je bio spriječen javiti joj se ali i to da će se uskoro ukrcati na brod za Ameriku. Potom je izgubio iz vida ovoga stranca i više ga nije vidio."

Nažalost, danas ne možemo saznati kakve je dokaze za istinitost ove priče imao Jung Stilling, premda je izjavio kako je uvjeren u njezinu istinitost. Međutim, opisao je toliko sličnih slučajeva da nema razloga sumnjati u točnost navedene priče. Dotična vidovita osoba je razvila svoje sposobnosti samostalno bez nečijeg vodstva ili je to umijeće naučila u nekoj školi okultizma. Zasigurno to nije naša škola jer se u njoj zabranjuje učenicima da demonstriraju ovakvu moć koja se definitivno može utvrditi i dokazati kao fenomen. Da je zabrana opravdana govore nam katastrofalne posljedice izazvane njezinim prolaznim i neznatnim kršenjem.

U knjizi „Nevidljivi pomagači" opisao sam nekoliko suvremenih slučajeva koji su gotovo posve istovjetni gore opisanom događaju. Autor „Istinitih sablasnih priča", Stead, opisuje slučaj, meni dobro poznate, žene. Uobičavala se prikazivati na daljinu svojim odsutnim prijateljima. Andrew Lang u svojim „Snovima i sablastima" opisuje kako se Cleave, koji se nalazio u Portsmouthu, uspio dvaput javiti nekoj mladoj gospođi u Londonu i pritom ju je jako uznemirio.

Ukoliko netko traži dokaze, lako ih može pronaći. Sve što mu je potrebno jest posvetiti dovoljno vremena studiranju ovoga predmeta.

Mogućnost za posjećivanje astralne razine često postaje ostvariva prilikom slabljenja veza između astralnog i fizičkog tijela. Događa se to u trenutku približavanja smrti i to kod osoba koje ovo nisu mogle postići u drugom životnom razdoblju. Zabilježeni su brojni slučajevi koji dobro ilustriraju ovakve fenomene. Iznijet ću ovdje primjer Andrew Langa iz njegove knjige „Sablasti i snovi" (str 100), jer malo je slučajeva te vrste tako dobro opisano i dokazano.

„Marija, žena J.Goffe iz Rochestera, teško se razboljela i nakon dugotrajne bolesti preselila se u kuću svoga oca, udaljenu oko petnaest kilometara od njezine kuće.

Dan prije smrti poželjela je vidjeti svoje dvoje djece koje je kod kuće ostavila na brigu dadiljama. Bila je jako slaba i više je se nije moglo prenijeti natrag u njezin dom. Između jedan i dva sata ujutro pala je u trans. Udovica Turner, koja je te noći bila uz bolesnicu, svjedočila je da su njezine oči bile otvorene i ukočene, a donja čeljust spuštена. Stavila je ruku pred usta bolesne žene i nije osjetila njezin dah. Pomislila je da se nalazi u nesvijesti i pitala se je li uopće još živa.

Sljedećega je jutra umiruća žena kazala svojoj majci da je prošle noći u snu bila skupa sa svojom djecom.

Dadilja iz Rochestera tvrdila je da je toga jutra, nešto prije dva sata spazila prikazu Marije Goffe kako dolazi iz susjedne sobe u kojoj je spavalo starije dijete. Barem četvrt sata je stajala uz postelju svoje kćeri. U istoj se sobi nalazio krevet mlađega djeteta.

Njezine oči i usta su se kretale, ali riječi se nisu čule. Dadilja tvrdi da je bila potpuno budna i da se već danilo budući da je to bio jedan od najduljih dana u godini. Sjedala je u svom krevetu i pomno promatrala prikazu. Malo kasnije je čula kako ura tuče dva sata. Nedugo poslije reče: U ime Oca, Sina i Duha Svetoga, tko si ti? Nato se prikaza okrenula i otišla. Dadilja je obukla svoje haljine i slijedila ju, ali prikaza je nestala. Uplašena, šetala je pred kućom sve do šest sati.

Kada su se susjedi probudili sve im je ispričala, a oni su mislili da je sve to sanjala. Premda je tvrdila da je čitavo vrijeme bila budna, nitko joj nije vjerovao sve dok nisu došle vijesti iz West Mallinga i potvrdile točnost njezina iskaza."

Osobitost u tom događaju jest da je majka morala prijeći iz običnog sna u dublji trans i tek onda posjetiti svoju djecu. Među velikim brojem sličnih priča koje se pronalaze u literaturi nailazimo na još nekoliko takvih slučajeva.

Dvije slične priče iznosi Dr.F.G.Lee. Obje govore o majci na samrti koja gorljivo želi vidjeti svoju djecu. Pada u dubok san tijekom kojega ih posjećuje. Nakon povratka u tijelo o tome priopćuje drugima. Prva priča govori o majci koja umire u Egiptu i koja se pojavljuje kod svoje djece u Torquayu. Viđena je pri punom danjem svjetlu, a opažaju je djeca i dadilja („Glimpes of the Supernatural", vol.II, str. 64). U drugoj priči majka koja umire u Cockermouthu javlja se u Settleu. Jasno su je vidjela i prepoznala njezina djeca („Glimpses in the Twilight", str. 94). Autentičnost ovih priča je dobra što se vidi iz potvrde pisca navedenih knjiga iz kojih su priče citirane. Onaj tko posjeduje ovaj četvrti tip vidovitosti, osim navedenih, raspolaže brojnim i velikim prednostima. Bez muke i troška može posjetiti sva lijepa i znamenita mjesta na zemlji. Ako se radi o znanstveniku, možemo samo zamisliti što bi za njega značio pristup i mogućnost korištenja svih knjižnica svijeta. Što bi samo znanost dobila kada bi se mogli promatrati neistraženi kemijski procesi u prirodi? Što bi filozofima značilo kada bi pred svojim očima otkrili djelovanje velikih misterija života i smrti? Oni koji su napustili ovu razinu za njega više ne bi bili

mrtvi. Bili bi živi i tijekom dužeg vremena mogao bi s njima uspostaviti kontakt. Mnoge religijske koncepcije za njega više neće biti stvar vjerovanja već znanja. Može se pridružiti vojsci nevidljivih pomagača i na taj način biti koristan u vrlo širokom području. Ako je vidovitost ograničena samo na astral, i onda je to za studenta velika blagodat.

5. Vidovitost postignuta putovanjem u mentalnom tijelu

Ova je vrsta samo viši oblik četvrtoga tipa vidovitosti. Astralno se tijelo više ne koristi. Rabi se mentalno tijelo koje pripada mentalnoj razini te posjeduje sve izvanredne moći ove razine. Da bi se služio mentalnim tijelom čovjek mora ostaviti astralni omotač vezan za fizičko tijelo. Ukoliko međutim, iz bilo kojega razloga želi postati primjetljiv na astralnoj razini, nije mu potrebno vratiti se do njega i uzeti, nego je dovoljno koristiti snagu volje i privremeno ga upotrijebiti. Obično je za prvu takvu materijalizaciju u astralu potrebna pomoć majstora.

Ovladavanje kretanjem u mentalnom tijelu stvara veliku prednost koja se sastoji u mogućnosti ulaska u viši svijet sjaja i ljepote, na razinu blaženstva. Za vrijeme boravka u astralu student se osposobljuje za najčudesnije spoznaje te praktički isključuje svaku zabludu. Dolazak na mentalnu razinu moguće je samo uvježbanom učeniku. Na našem sadašnjem evolutivnom stadiju mentalno se tijelo može koristiti jedino poslije određena treninga kojim se stječe znanje o kretanju na mentalnoj razini.

Prije nego li okončamo prikazivanje pune i namjerne vidovitosti odgovorit ćemo na najučestalija pitanja koja učenici postavljaju o granicama mogućnosti ove vrste vidovitosti. Studenti često pitaju je li jasnovidnoj osobi moguće pronaći i stupiti u dodir s bilo kojom osobom, bez obzira gdje se nalazi, i bez obzira je li živa ili mrtva.

Na ovo se pitanje može odgovoriti potvrdno, ali samo pod jednim uvjetom. Eksperimentator mora pronaći mogućnost kontakta s dotičnom osobom. Besmisleno je zaroniti naslijepo u beskrajno prostranstvo kako bi se pronašao stranac između milijuna drugih osoba oko nas, a da o njemu nemamo bilo kakvih podataka, ikakvih obilježja ili predmeta koji mu pripadaju. Nasuprot tome, čak i najmanja oznaka bit će dostatna i poslužiti će za uspostavljanje veze.

Poznaje li vidovita osoba način traženja, neće imati nikakvih poteškoća, jer svaki je čovjek poput strune ili glazbenoga tona koji je njegov izraz u cjelini. To znači da je sastavljen od prosjeka frekvencije titraja svih njegovih različitih tijela na njihovim odnosnim razinama. Uspije li raspoznati tu strunu i staviti je u vibraciju, ona će trenutno privući čovjekovu pozornost bez obzira gdje se on nalazi, te odmah evocirati njegov odgovor. Pri tome neće biti važno je li osoba živa ili se nalazi u onostranom svijetu. Mentalna vidovitost pronaći će ga i među neizbrojivim milijunima u nebeskom svijetu, no u tom će slučaju čovjek biti nesvjestan promatranja. Jasno je i prirodno da vidovitost koja ne prelazi granice astrala ne može pronaći osobu na mentalnoj razini. Ali moguće je zaključiti da se osoba tamo nalazi budući da udaranje po odgovarajućoj struni na astralu neće donijeti nikakav odgovor.

Ako je tražena osoba eksperimentatoru nepoznata, bit će mu potreban neki predmet, primjerice fotografija, pismo pisano njegovom rukom ili bilo kakav predmet koji mu je pripadao

i koji je prožet njegovim vlastitim magnetizmom. Svaki će takav predmet poslužiti iskusnom vidovnjaku.

Ovdje moram napomenuti da učenici poučeni takvom umijeću nemaju pravo niti slobodu javno predočavati svoje sposobnosti. Ne smiju uspostavljati vezu s izgubljenim ili umrlim rođacima ili prijateljima. Poruka koja se s naše razine prenosi s pomoću takova posrednika može shodno prilikama biti prenesena. No, posljedično ne bi smjelo biti odgovora jer bi takav prijenos poprimio prirodu fenomena, to jest nečega što bi se na fizičkoj razini moglo dokazati kao magijski čin.

Cesto se postavlja pitanje vezano za ograničenost vidovita gledanja. Granice udaljenosti zapravo ne postoje. Postoji jedino ograničenost na određene razine. Trebamo se prisjetiti da astralna i mentalna razina naše Zemlje pripadaju njoj jednako kao i njezina atmosfera. No, ipak se te dvije razine protežu dalje od atmosfere i našeg trodimenzionalnoga prostora. Zbog toga prelazak na druge planete ili detaljno razgledavanje istih ne bi bio moguć ni za jedan sustav vidovitosti povezan s tim razinama. Čovjeku je omogućen lagani prijelaz na bilo koju os planeta koje pripadaju našem lancu svjetova. Ali da bi to mogao učiniti mora podići svoju svijest na budičku razinu.

Vidovitost će nam pružiti puno vrijednih informacija o drugim planetima. Jasniji se pogled može postići izlaskom iz Zemljine atmosfere. Lako se može naučiti i moć jakoga povećavanja s pomoću koje se i običnom vidovitošću može doći do vrlo zanimljivih astronomskih podataka. Za našu Zemlju i njezinu neposrednu okolinu, praktički nema nikakova ograničenja.